

ΜΙΑ ΞΕΧΩΡΙΣΤΗ ΕΠΙΣΚΕΨΗ

Ήταν ένα πρωινό στις αρχές του φθινοπώρου και όλη η *Βασιλική Ακαδημία της Μάγείας* προετοιμαζόταν για ένα πολύ σημαντικό γεγονός. Τα μαθήματα είχαν διακοπεί, οι υπηρέτες γυάλιζαν σχολαστικά κάθε γωνιά του **κάστρου** και οι πρίγκιπες και οι πριγκίπισσες δοκίμαζαν τα καλύτερά τους ρούχα. Όλα αυτά γιατί θα έρχονταν κάποιοι πραγματικά ξεχωριστοί καλεσμένοι...

💖 *οι γονείς των μαθητών!* 💖

Οι βασιλιάδες και οι βασίλισσες του Βασιλείου της Φαντασίας θα περνούσαν μαζί με τα παιδιά τους μια αξέχαστη **ΒΡΑΔΙΑ**.

ΤΟ ΑΙΝΙΓΜΑ ΤΗΣ ΦΩΤΙΑΣ

Σε ένα δωμάτιο στον δεύτερο
όροφο του **ΣΕΝΤΕΦΕΝΙΟΥ**
Πύργου, οι προετοιμασίες για
τον πολυαναμενόμενο ερχομό
ήταν ακόμα πιο έντονες.
«Λοιπόν, ας ελέγξουμε αν
είναι όλα εντάξει για την άφιξη
των γονιών μας», είπε η **ΞΑΜΑ**,
μελετώντας μια μεγάλη λίστα
με σημειώσεις.

«Εγώ είμαι σίγουρα έτοιμη!» κελάηδησε
η **Ντιαμάντε** στριφογυρίζοντας μπροστά στον
καθρέφτη και θαυμάζοντας την εικόνα της.
«Η μαμά κι ο μπαμπάς θα είναι πολύ περήφανοι
όταν μάθουν ότι είμαι η πιο κομψή πριγκίπισσα
στη **Μαγεία**!»

Η δίδυμη αδελφή της χαμογέλασε: «Πάλι τα ίδια!
Εγώ είμαι σίγουρη ότι θα εντυπωσιαστούν από
τους εξαιρετικούς βαθμούς μου...».

«Κορίτσια, μην ξεχνάτε ότι ο πρώτος κανόνας για τις πριγκίπισσες είναι ότι δεν τσακωνόμαστε!»

τις διέκοψε η **Καθ^{*}Ξα**.

«Η μαμά λέει πάντα ότι η σημαντικότερη αρετή μιας βασίλισσας είναι η ευαίσθητη ψυχή της...»

«Σαν τη δική σου, ας πούμε;» **ειρωνεύτηκε** η Ντιαμάντε.

«Για σταματήστε αμέσως!» τις μάλωσε η Σαμά. «Το σίγουρο είναι ότι οι γονείς μας δεν θα ήταν καθόλου περήφανοι αν σας έβλεπαν να τσακώνεστε έτσι!»

«Δίκιο έχεις», παραδέχτηκε η **Νι^{*}βες**.

«Συγγνώμη», είπε η Καλέα.

Και οι τρεις κοίταξαν την Ντιαμάντε, περιμένοντας.

«Ε, εντάξει, συγγνώμη!» αναστέναξε κι αυτή.

«Ίσως... τελικά... να ήμουν υπερβολική».

«Εντάξει, και τώρα που σταματήσατε τους καβγάδες, ας ασχοληθούμε με τις προετοιμασίες. Κι ας ελπίσουμε ότι η **Για^{*}ρα** θα επιστρέψει σύντομα από τον περίπατό της στο δάσος», είπε η Σαμά αρχίζοντας πάλι να διαβάζει τη λίστα της. «Θέλω να είναι όλα τέλεια!

Καλέα, έφτιαξες τα μπισκότα με την *κουβερτούρα*,
τα αγαπημένα του μπαμπά;»

«Εννοείται!» απάντησε η αδελφή της κι έτρεξε να
φέρει μια μεγάλη πιατέλα για να τη δείξει στη Σαμά.

«Μα εδώ έχει μόνο τρία *μπισκότα!* Εγώ σου
ζήτησα να φτιάξεις ένα ταψί ολόκληρο!»

«Η αλήθεια είναι ότι το έκανα», δικαιολογήθηκε
κατακόκκινη η Καλέα. «Μόνο που, όπως γύριζα
από την κουζίνα, συνάντησα τον *Αλεξάντερ*
και... επειδή κι εκείνος τρελαίνεται για τα μπισκότα
με κουβερτούρα, του πρόσφερα μερικά».

«Μερικά; Όλα θέλεις να πεις!» διαμαρτυρήθηκε
η Ντιαμάντε.

«Α, μην ξαναρχίσετε τώρα!» φώναξε η Σαμά.

«Ο μπαμπάς θα αρκεστεί σε τρία μπισκότα.

Ευτυχώς το *δύορσ* για τη μαμά δεν τρώγεται».

Πλησίασε ένα τραπεζάκι κοντά στο παράθυρο,
όπου ήταν τοποθετημένο ένα μικρό *ΦΥΤΟ*.

Ο καθηγητής *ΒΕΡΝΤΙΜΙΟΥΣ*, γνωρίζοντας το πάθος

της για τα φυτά, είχε χαρίσει στη μεγαλύτερη από τις πριγκίπισσες έναν βολβό Τερπνής Ορχιδέας. Η Σαμά, όμως, είχε αποφασίσει να μην κρατήσει το φυτό για τον εαυτό της, αλλά να το χαρίσει στη μητέρα της μόλις άνθιζε το αρωματικό **ROSEDAI** του.

Κι έτσι, από τη μέρα που το απέκτησε, η Σαμά φρόντιζε το φυτό με μεγάλη αγάπη λαχταρώντας να δει το χαμόγελο της βασίλισσας.

«Τι υπέροχο!» είπε η Καλέα. «Είμαι σίγουρη ότι όταν ανθίσει θα είναι πανέμορφο».

Η Σαμά χαμογέλασε: «Είναι το πιο *αρωματικό* λουλούδι σε όλο το Βασίλειο της Φαντασίας.

Ακολούθησα τις συμβουλές του καθηγητή Βερντίμιους μέχρι την τελευταία λεπτομέρεια, για να το φροντίσω **ΩΣΤΑΪ**. Κανονικά, σήμερα θ' ανοίξει το μπουμπούκι!».

«Κοιτάξτε, ανοίγει!» φώναξε η Ντιαμάντε.

Οι τέσσερις **αδελφές** κράτησαν την αναπνοή τους καθώς το μπουμπούκι άνοιγε και αποκάλυπτε τα απαλά του πέταλα, γαλάζια σαν τον καλοκαιρινό ουρανό.

Όμως, αντί για ένα γλυκό και λεπτό άρωμα, το λουλούδι έβγαζε μια αφόρητη **ΔΥΣΟΔΙΑ**.

«Τι ανυπόφορη βρόμα!» γκρίνιαξε η Καλέα κλείνοντας τη μύτη.

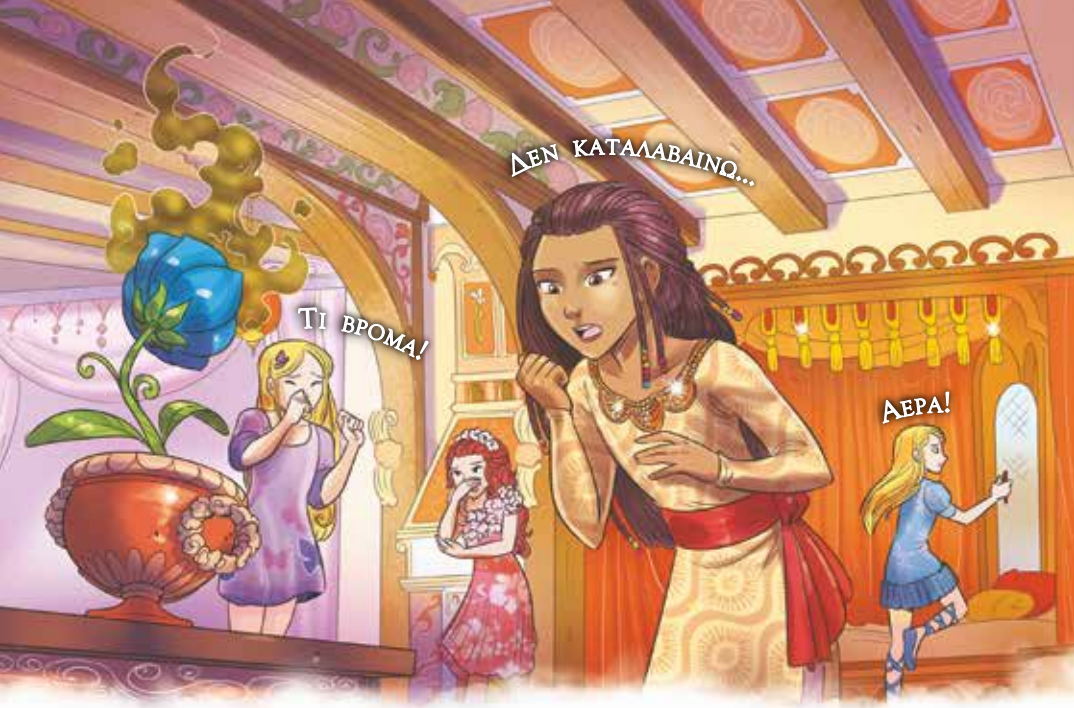
«Γρήγορα, να μπει καθαρός αέρας», είπε η Νίβες ανοίγοντας διάπλατα τα παράθυρα.

«Σαμά, θέλεις στ' αλήθεια να χαρίσεις στη μαμά αυτό το πράγμα που **βρομοκοπάει**,»

«Μα δεν καταλαβαίνω», μουρμούρισε η μεγαλύτερη αδελφή. «Ακολούθησα κατά γράμμα τις οδηγίες, πότιζα τον βολβό με αυτές τις σταγόνες **Αθανάτης Δροσοσταλίας**».

Η Σαμά κοίταξε σαστισμένη το μπουκαλάκι που κρατούσε στο χέρι.

«Χμ, στην πραγματικότητα δεν είναι οι σταγόνες

της δροσοσταλιάς σου, αλλά η δική μου πράσινη τέμπερα», παραδέχτηκε η Νίβες **ΝΤΡΟΠΙΑΣΜΕΝΗ**.
«Πολύ φοβάμαι ότι μπέρδεψα τα μπουκαλάκια». «Αχ, όχι...» αναστέναξε η Σαμά.
«Έλα, μη στενοχωριέσαι», προσπάθησε να την παρηγορήσει η Ντιαμάντε. «Τουλάχιστον το **δωμάτιό** μας είναι καθαρό και τακτοποιημένο, όπως το ήθελες!»
«Αυτό είναι αλήθεια», αναγνώρισε η αδελφή της.

ΤΟ ΑΙΝΙΓΜΑ ΤΗΣ ΦΩΤΙΑΣ

«Μπράβο, έκανες εξαιρετική δουλειά. Τακτοποίησες επιτέλους όλα τα ρούχα και τα **ΚΟΣΜΗΜΑΤΑ** σου.

Α, και μια και το 'φερε η κουβέντα, μπορώ να δανειστώ τη μοβ ζώνη σου με τις χαντρούλες; Θέλω να τη συνδυάσω με το φόρεμά μου για το δείπνο απόψε...»

«Μη, περίμενε, μην ανοίγεις την ντουλάπα!» φώναξε η Ντιαμάντε.

«Γιατί;» ρώτησε η **ΞΑΝΘΑ** ανοίγοντας διάπλατα τα δυο φύλλα της ντουλάπας.

Μέσα σε μια στιγμή, η κοπέλα θάφτηκε κάτω από μια χιονοστιβάδα από ρούχα, παπούτσια, κολιέ και βραχιόλια – ένα πολύχρωμο και **γυαλίστερό** χάος που απλώθηκε σε όλο το δωμάτιο!

«Εκεί μέσα θα τακτοποιούσα αργότερα», δικαιολογήθηκε η Ντιαμάντε με ένα χαμόγελο, το οποίο δεν ανταπέδωσε η Σαμά.

«**Βαρέθηκαν!**» ξέσπασε η μεγάλη τραβώντας από το κεφάλι της μια φουστίτσα με βολάν.

Ε... Ε... ΣΥΓΓΝΩΜΗ...

ΤΙ ΑΚΑΤΑΣΤΑΣΙΑ!

«Κουράστηκα να πρέπει πάντα να τα σκέφτομαι όλα εγώ!»

«Έλα, φυσικό είναι, Σαμά! Είσαι η *μεγάλη μας αδελφή*», της χαμογέλασε η Νίβες.

«Σωστά, δεν ξέρουμε τι θα κάνουμε χωρίς εσένα», πρόσθεσε η *Κα[★]ξη[★]α*.

«Ε λοιπόν, από δω και στο εξής θα τα βολεύετε μόνες σας!» απάντησε η Σαμά βγαίνοντας από το δωμάτιο.